

CRVENI CIKLUS
Petak, 21. 4. 2017.

ZAGREBAČKA
FILHARMONIJA

Petak, 5. 5. 2017.

SHLOMO MINTZ, dirigent i violina
OREST SHOURGOT, violina

Boris Papandopulo: Hommage á Bach

Johann Sebastian Bach: Koncert za dvije
violine i gudače u d-molu, BWV 1043

Johannes Brahms: 2. simfonija u D-duru, op. 73

Petak, 19. 5. 2017.

DAVID DANZMAYR, dirigent
ELENA BAŠKIROVA, klavir

Ludwig van Beethoven: Coriolan, uvertira

Ludwig van Beethoven: 3. koncert za klavir i
orkestar u c-molu, op. 37

Ludwig van Beethoven: 6. simfonija u F-duru,
op. 68, *Pastoralna*

Četvrtak, 25. 5. 2017.

DMITRIJ KITAJENKO, dirigent
KRUNOSLAV BABIĆ, tuba

Petar Iljič Čajkovski: SERENADA u C-duru,
op. 48

Alexander Arutiunian: Koncert za tubu i
orkestar

Dmitrij Šostakovič: BALETNA SUITA broj 3

Petak, 21. 4. 2017.

Zagrebačka filharmonija

IVAN REPUŠIĆ

dirigent

NIKITA BORISO-GLEBSKY

violina

KD Vatroslava Lisinskog

Dmitrij Šostakovič:

Koncert za violinu i orkestar u a-molu, op. 77 (99)

Nokturno: Moderato

Scherzo: Allegro

Passacaglia: Andante

Burleska: Allegro con brio

* * *

Petar Iljič Čajkovski:

4. simfonija u f-molu, op. 36

Andante sostenuto – Moderato con anima

Andantino in modo di canzona

Scherzo: Pizzicato ostinato – Allegro

Finale: Allegro con fuoco

IVAN REPUŠIĆ, dirigent

Ivan Repušić (1978.) studirao je dirigiranje na Muzičkoj akademiji u Zagrebu, u klasi Igora Gjadrova i Vjekoslava Šuteja, a usavršavao se kod uglednih dirigenata poput Jorme Panule i Gianluigija Gelmettija te kao asistent kod Kazushija Onoa (Badisches Staatstheater Karlsruhe) i Donalda Runniclesa (Deutsche Oper Berlin). Od 1997. do 2001. bio je dirigent Oratorijskog zbora crkve sv. Marka *Cantores Sancti Marci* u Zagrebu. Od 2002. djelovao je kao dirigent, a od 2006. do 2008. kao ravnatelj Opere HNK Split i ostvario niz uspješnih opernih izvedbi (G. Verdi: *Don Carlos*, *Aida*, *Simon Boccanegra*, *Nabucco*; G. Puccini: *Suor Angelica*, *Gianni Schicchi*, *Manon Lescaut*, *La Bohème*; P.I. Čajkovski: *Evgenij Onjegin*; Ch. Gounod: *Faust*; G. Donizetti: *Lucia di Lammermoor*, *Ljubavni napitak*; R. Leoncavallo: *Pagliacci*...)

Od 2005. godine preuzeo je dužnost šefa-dirigenta Zadarskog komornog orkestra koju obavlja i danas. Od 2006. do 2009. bio je ravnatelj glazbenog programa Splitskoga ljeta, od 2009. do 2012. ravnatelj glazbenog programa Dubrovačkih ljetnih igara. Ravnao je svim uglednim orkestrima i opernim ansamblima u rodnoj Hrvatskoj,

kao i orkestrom Njemačke državne opere u Berlinu, Simfonijskim orkestrom berlinskog radija, Minhenskim radio orkestrom, Briselskom filharmonijom, Simfonijskim orkestrom Giuseppe Verdi iz Milana, Praškim simfonijskim orkestrom, orkestrom Državne opere u Hannoveru, Slovenskom filharmonijom te brojnim drugima.

Nastupio je na svim važnijim hrvatskim festivalima te bio gost u brojnim europskim dvoranama i na festivalima, od kojih valja istaknuti glasoviti bečki Musikverein, Baden-Baden Festspielhaus, berlinski Konzerthaus, praški Smetana Hall, Festival Verdi Parma.

Od 2010. do 2013. bio je angažiran kao prvi *kapellmeister* Državne opere u Hannoveru, gdje je uspješno dirigirao opernim izvedbama opera *Falstaff*, *Otello*, *Tannhäuser*, *Evgenij Onjegin*, *La Bohème*, *Carmen*, *Otmica iz Saraja*, *Faust* te mnogima drugima. Godine 2011. prvi je put nastupio u njemačkoj Državnoj operi u Berlinu Puccinijevom operom *La Bohème*.

U sezoni 2012./2013. postao je *kapellmeister* te ugledne kuće i do danas dirigirao nizom opera, među kojima su *Tannhäuser*, *Evgenij Onjegin*, *Cavalleria rusticana*, *Pagliacci*, *Nabucco*, *Tosca*, *Krabuljni ples*, *Traviata*, *Macbeth*, *Čarobna frula*, *Lucia di Lammermoor*... S uspjehom kontinuirano dirigira i u drugim važnim njemačkim opernim kućama poput Hamburške državne opere (*Ljubavni napitak*, *Rigoletto*, *La bohème*), Semperoper Dresden (*Macbeth*, *Faust*, *Čarobna frula*, *Simon Boccanegra*), Komične opere u Berlinu (*Rigoletto*, *Traviata*), Alto Musiktheater Essen (*Falstaff*).

Dobitnik je niza najvažnijih nagrada u Hrvatskoj (Nagrada Milka Trnina, 2013.; Nagrada Zagrebačke filharmonije i PBZ American Expressa za najboljeg mladog glazbenika, 2001.; Dekanova nagrada, Nagrada Hrvatskog glazbenog zavoda za najboljeg diplomanta; Nagrada Slobodne

Dalmacije Judita za najbolje ostvarenje u glazbenom programu na jubilarnom, 50. Splitskom ljetu; Nagrada Ante Marušić za najbolje umjetničko ostvarenje u Operi HNK u Splitu u sezoni 2005./2006.; Nagrada Slobodne Dalmacije Jure Kaštelan za postignuće u umjetnosti 2005.; Nagrada Hrvatske radiotelevizije Orlando 2007. za najuspješnije ostvarenje u glazbenom dijelu programa 58. Dubrovačkih ljetnih igara; Nagrada Hrvatskog glumišta za najbolje dirigentsko ostvarenje na području opere te Nagrada Grada Zadra 2008.).

Uz dirigentske obveze, Repušić je posvećen i pedagoškom radu na Umjetničkoj akademiji Sveučilišta u Splitu gdje radi kao izvanredni profesor. Od početka sezone 2015./2016. djeluje kao prvi gost dirigent Njemačke državne opere u Berlinu, a od početka sezone 2016./2017. kao generalni muzički direktor državne opere u Hannoveru. Od iduće sezone 2017/2018 preuzet će dužnost šefa dirigenta Minhenskog radio orkestra.

NIKITA BORISO-GLEBSKY, violina

Sjajni mladi violinist Nikita Borisov-Glebsky smatra se jednim od najpriznatijih ruskih violinista njegove generacije.

Nikita Borisov-Glebsky ističe se svojim dubokim promišljanjem, besprijekornom tehnikom i rijetkom kombinacijom elegancije, instinktivnosti i beskompromisne oštrote izvedbe. (La Libre Belgique)

2009. godine Međunarodna fondacija Maja Pliseckaja i Rodion Ščedrin (SAD) izabrala je Nikitu Borisov-Glebskog za Violinista godine, dok ga je značajni ruski časopis *Glazbeni osvrt* proglasio Osobom godine. 2010. godine pobijedio je na Međunarodnim violinističkim natjecanjima *Jean Sibelius* i *Fritz Kreisler*, dok je 2011. osvojio još dvije nagrade: *Virtuozo Talijanskog gudačkog društva* i *Fondacije Antonio Stradivari*, kao i *Medalju Sibeliusova rodnoga grada Hämeenlinna Fondacije J. Sibelius* u Finskoj.

Važniji nastupi u prošloj sezoni uključuju suradnju s: Bournemouth simfonijskim orkestrom, Nacionalnim belgijskim orkestrom, Sao Paulo simfonijskim orkestrom,

Kineskim simfonijskim orkestrom, Nagoya filharmonijom i Duisburg filharmonijom.

U sezoni 2016./2017., ovog mladog virtuozu očekuju ponovni nastupi uz Duisburg filharmoniju i Zagrebačku filharmoniju. Štoviše, u skoroj budućnosti priprema turneju u Japanu uz NHK simfoniju te u Rio de Janeiru uz Brazilsku simfoniju.

Boriso-Glebsky nastupa uz važnije orkestre u Europi, Aziji i Americi, pod ravnanjem glasovitih dirigenata, među kojima su: Valery Gergiev, Okko Kamu, Krzysztof Penderecki, Sakari Oramo i Hannu Lintu. Suraduje s glazbenicima, kao što su: Seiji Ozawa, Rodion Ščedrin, Natalia Gutman, Gidon Kremer i Jurij Bašmet.

Redovito nastupa na mnogim čuvenim festivalima, među kojima su: Menton Music Festival, Rheingau Festival, Beethovenfest Bonn, Ljetni ohridski festival, Dubrovački ljetni festival te festivali “Zvijezde bijelih noći” i “Trg umjetnosti” u Sankt Peterburgu.

U suradnji s Queen Elisabeth Music Chapel i belgijskom izdavačkom kućom Fuga Libera, Boriso-Glebsky objavio je dva CD-a: Treći violinski koncert Henrija Vieuxtempa uz Liège Royal filharmoniju i Patricka Davina, kao i monografski album Édouarda Laloa uz Sinfonia Varsovia, Augustina Dumaya i Jean-Philippea Collarda.

Dmitrij Šostakovič (1906.–1975.):

Koncert za violinu i orkestar u a-molu, op. 77 (99)

Iako je već s 19 godina, nakon praizvedbe svoje Prve simfonije, Šostakovič bio priznat kao jedan od najvećih talentata među sovjetskim skladateljima, njegovu su glazbu istodobno proglašavali “prezapadnjačkom”, zbog čega je morao s vremena na vrijeme potisnuti svoj prirodni izričaj, kako bi se svidio masama i udovoljio strogim normama i pravilima.

Najgore probleme iskusio je u razdoblju nakon Drugog svjetskog rata, kada je partijskom rezolucijom nekoliko skladatelja, uključujući i Šostakoviča, optuženo zbog “formalističkih distorzija te antidemokratskih ideja stranih sovjetskom narodu”. Kao posljedica toga Šostakovič je prestao skladati simfonije te se koncentrirao na filmsku i vokalnu glazbu. Mnogi od tih filmova, poput *Pada Berlina* i *Susreta na Elbi* nisu imali gotovo nikakvu umjetničku vrijednost te su takve skupe produkcije služile samo propagadnoj svrsi – veličanju kulta ličnosti i vrijednosti vladajućeg sustava. Glazba skladana za ta ostvarenja bila je međutim tako melodična da je iznjedrila neke od najpopularnijih ruskih pjesama tog vremena.

No, već u vrijeme partijske odluke Šostakovič je bio dovršio svoj *Violinski koncert*, kojeg je označio brojem opusa 77 i posvetio legendarnom violinistu Davidu Oistrakhu. Ipak, osjećao je da će koncert morati pričekati bolja vremena. Taj trenutak došao je napokon 1955. kad je promijenio broj opusa u 99. Navodno je unio neke promjene u već postojeći materijal te je zato neko vrijeme preferirao kasniji broj opusa. Koliko je djelo promijenjeno, ne možemo znati, budući da originalni rukopis nije pronađen, a u kasnijem periodu života Šostakovič se vratio prvotnoj numeraciji.

Koncert za violinu jedno je od Šostakovičevih najoriginalnijih djela, no nakon praizvedbe nije bilo primijećeno, jednostavno iz razloga što se niti jedan utjecajan novinar ili kritičar nije usudio napisati pozitivan komentar. Napokon je u srpnju 1956. sam Oistrakh objavio članak u časopisu *Sovjetska glazba (Sovjetskaja muzika)* u kojem je napao tišinu i ravnodušnost vodećih ljudi iz Unije skladatelja, istovremeno bez zadržke hvaleći djelo. Njegov članak označio je prekretnicu u recepciji djela te ga sačuvalo od zaborava.

Orekestracija je zadivljujuće prozračna i lagana – Šostakovič je izbjegao teške zvukove limenih puhača te dopustio da solist u svakoj prilici dođe do izražaja; zapravo se u većem dijelu koncerta čini kao da solist svira uz pratnju komornog ansambla. Četiri stavka posložena su po ne-običajenom načelu, a također imaju i karakteristične naslove koji odmah sugeriraju njihov karakter.

Uvodni *Nokturno* svojim kontemplativnim ugođajem i delikatnom orkestracijom izbjegava sve klišeje bombastičnih početaka violinskih koncerata. *Scherzo* je plesni stavak u kojem se solist izmjenjuje s komornim grupama instrumenata, a u njemu Šostakovič uvodi *fortissimo* motiv kojim glazbeno ispisuje svoje inicijale. *Passacaglia*, temeljena na ponavljanju određenog uzorka u najdubljoj dioni, jedna je od najdražih Šostakovičevih tehnika, dok se posljednji stavak predaje energiji ritma i briljantnim orkestralnim bojama i tu se Šostakovič najviše približio “tipičnom” koncertu. No, on i u tim trenucima nosi svoju posebnu energiju - posveta je tehnici, izražajnim vještinama i usredotočenosti s kojom je svirao David Oistrakh.

Petar Iljič Čajkovski (1840.–1893.):

4. simfonija u f-molu, op. 36

Kada ga je jedan od njegovih bivših studenata s moskovskog Konzervatorija upitao o izvanglazbenoj inspiraciji za Četvrtu simfoniju, Čajkovski mu je odgovorio: “Naravno da je moja simfonija programna, no taj program ne može se pretočiti u riječi. To bi bilo smiješno i pretjerano... U svojoj biti, moja simfonija imitacija je Beethovenove Pete simfonije, no nisam oponašao glazbene ideje, već fundamentalni koncept.”

Kao i Beethoven u Petoj, tako i Čajkovski u Četvrtoj donosi borbu čovjeka i sudbine, a na takvu ideju vjerojatno su ga potaknule dvije životne prekretnice koje su se poklopile sa skladanjem simfonije. U prosincu 1876., Čajkovski je započeo epistolarno prijateljstvo s bogatom udovicom i obožavateljicom njegove glazbe, Nadeždom von Meck. Utjecajna Nadežda brzo se mladom skladatelju ponudila u ulozi pokroviteljice, što je on objeručke prihvatio. Njihov je odnos ipak bio mnogo dublji od običnog odnosa pokrovitelja i štíćenika - razmjenjivali su najintimnije misli i osjećaje, a sve pod Nadeždinim jedinim uvjetom – da se nikada ni pod kojim okolnostima ne upoznaju osobno. O tijeku skladanja Četvrte simfonije iscrpno je obavještavao Nadeždu te joj naposljetku posvetio djelo.

Šest mjeseci kasnije sreo je Antoninu Miljukovu, bivšu studenticu, koja mu je nakon tog susreta počela slati brojna ljubavna pisma, prijeteći samoubojstvom ukoliko skladatelj ne uzvрати osjećaje. Krhki Čajkovski nije znao kako razumno postupiti te je zbog pritiska društva, budući da je bio samac, oženio Miljukovu. To se pokazalo jako lošom odlukom – nakon samo tri mjeseca braka Čajkovski ju je ostavio (iako se službeno nikad nisu razveli) te doživio živčani slom.

U simfoniji, kao što je već spomenuto, Čajkovski glazbeno istražuje ideju Sudbine kao neizbježne sile. U pismu Nadeždi von Meck objašnjava: “Uvod je sjeme cijele simfonije, nesumnjivo njezina središnja tema. To je Sudbina, ta sudbinska sila koja sprječava impulse sreće da postignu u potpunosti svoj cilj, vječno pazeći da ne postignemo mir i blagostanje u savršenom obliku, visi nad nama poput Damoklovog mača te stalno truje našu dušu. Njezina sila je nevidljiva i ne može se pobijediti. Naš jedini izbor je predati se i beskorisno patiti.”

Motiv sudbine sa samog početka poprilično je dojmljiv, donesen moćnim zvukom limenih puhača i fagota. Tema se ponavlja na kraju stavka te na kraju same simfonije, a Čajkovski je o prvom stavku napisao: “Cijeli čovjekov život vječno je izmjenjivanje surove stvarnosti te prolaznih snova o sreći.” Melodioznost drugog stavka tipičan je moment Čajkovskog, s pjevnom temom u oboi te čeznutljivim odgovorom violina koje donose neočekivanu energiju. Scherzo se odmiče od ozbiljnosti prva dva stavka zaigranim *pizzicatom* u gudačima, što Čajkovski naziva “nizom hirovitih arabeska”.

Kao i prvi, tako i završni stavak slušatelja okružuje punoćom i bogatstvom zvuka, a ubrzavajući tempo djeluje poput paklene utrke s vremenom. Još jednom se pojavljuje sudbinska tema, a simfonija završava gotovo kaotično, s udarcima činela.

ORKESTAR

VIOLINE I.

Martin Draušnik,
koncertni majstor
Orest Shorgut,
koncertni majstor
Ivan Finta
Lana Adamović
Neven Manzoni
Lovorka Moslavac
Alina Gubajdullina
Odette Cavaliere
Kornelija Balaž
Mario Bratković
Teodora Sucala
Matei
Saša Borčić Reba
Davide Albanese
Ana Slavica

VIOLINE II.

Sho Akamatsu*
Darko Franković**
Paola Beziza
Tomislav Ištok
Mirela Džepina Finta
Vlatka Pecić Juranić
Sergii Vilchynskiy
Val Bakrač
Vera Kurova
Margareta Ugrin
Iva Kralj
Dragana Tomić
Krešimir Bratković
Branimir Vagroš

VIOLE

Dragan Rucner*
Krešimir Ferencina**
Maja Pinterić Šibl
Igor Košutić
Tvrtko Pavlin
Aleksandar
Jakopanec
Lovorka Abramović
Šoljan
Miroslav Mrazović
Marko Otmančić
Asja Frank Perčić
Donat Gašljević

VIOLONČELA

Jasen Chelfi*
Zita Varga
Vinko Rucner**
Alja Mandič
Miljenko Šajfar
Martina Pavlin
Tanja Andrejić
Vedran Ružir

KONTRABASI

Nikša Bobetko*
Antal Papp**
Ilin Dime Dimovski
Borna Dejanović
Tihomir Novak
Dubravko Palanović
Dubravka Rucner
Franjo Zvonar

FLAUTE

Renata Penezić*
Tomislav Videc*

PICCOLO

Dani Bošnjak

OBOE

Vittoria Palumbo
Katarina Grubić
Žarko Antonić

KLARINET B

Davor Reba*
Rude Mimica

KLARINET BAS

Ratko Vojtek

FAGOTI

Jorge Ricardo Luque
Perdomo*
Vasko Lukas

KONTRAFAGOT

Aleksandar Čolić

ROGOVI

Daniel Molnar*
Zdravko Haubrih
Jan Janković
Marko Novak

TRUBE

Marin Zokić*
Dario Cepić

TROMBONI

Antonio Janković*
Marin Rabadan
Goran Glavaš

TUBA

Krunoslav Babić

TIMPANI

Ema Krešić

UDARALJKE

Leonardo Losciale

GLASOVIR/ CELESTA

Ana Lucić

HARFA

Mirjam Lučev-
Debanić*

* vođe dionica

** zamjenici vođa dionica

MOJ (O)SIGURAN GLAZBENI DOŽIVLJAJ

uz Zagrebačku filharmoniju i Wiener osiguranje VIG

**TU SAM
(O)SIGURAN**

WIENER
OSIGURANJE
VIENNA INSURANCE GROUP

50 GODINA SAMOSTALNE KARIJERE

život moj

RADOJKA ŠVERKO

ZAGREBAČKA FILHARMONIJA

AKADEMSKI ZBOR IVAN GORAN KOVAČIĆ

dirigent: ALAN BJELINSKI

6.5 2017.
Subota, 19:30
LISINSKI

POD POKROVITELJSTVOM
GRADONAČELNIKA
GRADA ZAGREBA

zf
ZAGREBAČKA
FILHARMONIJA

KONCERTNI DIOSTAVI - KONCERTI
LISINSKI
NARODNA OPĆINA - POKROVITELJ

PRODAJA ULAZNICA:

www.ulaznice.hr,

blagajna **Zagrebačke filharmonije**, www.zgf.hr

Zf

ZAGREBAČKA
FILHARMONIJA

tango & fado

Petak, 12. 5. 2017. u 19:30

ALAN BJELINSKI, *dirigent*
ELENA MOSUC &
GONÇALO SALGUEIRO

OFF
CIKLUS

Grad Zagreb

MEDIJSKI PARTNERI / MEDIA PARTNERS

JutarnjiLIST

VIJENAC

tportal.hr

SLUŽBENO VOZILO / OFFICIAL CAR

SPONZORI / SPONSORS

WIENER
OSIGURANJE
VIENNA INSURANCE GROUP

 Metronet[®]
Telekom nove generacije

BCC
services

ULAZNICE.HR
VAŠE MJESTO U PRVOM REDU

Hrvatska obrtnička komora
OBRTNIČKA KOMORA ZAGREB

DI CAPRIO
by Varteks

CVIJEĆE Izabel

BOROVO

OTKAZANO

Petak, 26.5.2017. PLAVI CIKLUS

ZAGREBAČKA FILHARMONIJA

DMITRIJ KITAJENKO, dirigent

OBAVIJEST PRETPLATNICIMA PLAVOG CIKLUSA

Poštovani pretplatnici Plavog ciklusa,

Obavještavamo Vas da se koncert Plavog ciklusa, u programu sezone 2016./2017. predviđen za petak, 26. svibnja 2017., pod ravnanjem maestra Dmitrija Kitajenka **OTKAZUJE** zbog tehničkih razloga.

U ime Zagrebačke filharmonije i maestra Dmitrija Kitajenka, ispričavamo se radi otkazivanja koncerta.

U želji i namjeri da Vam nadoknadimo koncert u kupljenoj pretplati, nudimo Vam mogućnost izbora bilo kojeg od preostalih koncerata Zagrebačke filharmonije sezone 2016./2017.

Uz predočenje svoje pretplatničke iskaznice, na blagajni Zagrebačke filharmonije zatražite zamjenu koncerta 26.5. za koncert po izboru.

Za više informacija:

www.zgf.hr

IMPRESSUM

Izdavač
Zagrebačka filharmonija
Trg Stjepana Radića 4,
pp 909, 10000 Zagreb
Telefon: +385 1 606 0103
zgfilhar@zgf.hr
www.zgf.hr

Za izdavača
Mirko Boch, ravnatelj

Urednik
Ivan Lozić

Tekst
Inja Jugo

Korektura
Ana Marić

Grafičko oblikovanje
Innovo DDB

Tisak
Printera Grupa d.o.o.

Zagrebačka filharmonija zadržava pravo izmjene programa.